

Refleksions spørgsmål

Mennesker med psykiske sygdomme, deres pårørende og sundhedspersonalet oplever, at der ikke altid er den nødvendige dialog mellem somatik og psykiatri. Flere udtrykker, at de som patienter og pårørende kan føle sig som kasterbolde og forsøgskaniner, når behandlingen ikke passer sammen, eller når behandlingen enten afslås eller helt udebliver. →

Spottet lægger op til refleksion over, hvordan den gode dialog om og med en patient med både psykiske og fysiske sygdomme skal fungere i praksis.

1

Hvilke tanker giver spottet anledning til hos dig?

2

Overvej hvilken rolle kulturen i sundhedsvæsenet spiller for at skabe forudsætning for dialogen på tværs?

3

Reflektér over, hvordan dialogen om patienterne foregår i din daglige praksis. Er der behov for kulturændring? Ændring af gældende praksis?

4

Hvordan, mener du, at du selv og dine kollegaer kan være med til styrke dialogen om og med patienterne? Hvilke udfordringer oplever du? Hvilke muligheder ser du? Hvem har ansvaret for den gode praksis?

Læs følgende patientcase og overvej, hvordan du selv vil handle som sundhedspersonale, hvis du møder en patient med disse udfordringer. Hvad vil du undersøge? Hvor kan du søge svar og viden? Hvem vil du tale med?

Jeg oplever en gang imellem, at sundhedspersonalet (eksempelvis på somatiske hospitaler, privatpraktiserende læge og lignende) ikke tager mig lige så alvorligt i beskrivelsen af mine symptomer, når de hører, jeg har en borderline diagnose.

Det er ligesom om, de tænker, "ah ja, så overdriver hun jo nok en smule." Det er virkelig ubehageligt. Jeg er stoppet med at fortælle om min psykiske sygdomshistorie, hvis jeg skal til somatiske undersøgelser. Eksempelvis har jeg en knæskade, men når de spørger til medicin, så føler jeg

mig forpligtet til at informere. Jeg synes bare, jeg en gang imellem oplever noget forudindtaget på baggrund af det. Jeg er lidt i syv sind om, hvad jeg skal gøre, når jeg næste gang skal til undersøgelse med mit knæ - der står jo i det skema, jeg skal udfylde, at jeg skal liste diagnoser og medicin op. Jeg har bare ikke lyst til at møde den der; "Hun har jo borderline."

Jeg er rimelig velfungerende i min dagligdag og på mit studie kender ingen - ikke engang lærere og studievejledere - til min historie og nuværende situation. Det har jeg for dårlig erfaring med.

EN AF OS

Væk med tavshed, tvivl og tabu om psykisk sygdom.